

הכנסת השש-עשרה

הצעת חוק של חבר הכנסת רוני בר-און

1942/פ

הצעת חוק העונשין (תיקון - משחקים אסורים, הגרלות והימורים ברשת האינטרנט), התשס"ד-2004

1. תיקון סעיף 224 – בחוק העונשין, התשל"ז-1977¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 224 –

(1) אחרי "בסימן זה –" יבוא :

"אתר אינטרנט" – אתר אינטרנט, יהא מיקום השרת אשר יהא, המפעיל משחקים אסורים";

"אתר אינטרנט ישראלי" – אתר אינטרנט, שמתקיים בו לפחות אחד מאלה :

(1) האתר הוא בעברית ;

(2) האתר מאפשר תשלום בשקל חדש כמשמעותו בחוק מטבע השקל החדש, התשמ"ה-1985² ;

(3) האתר כולל הימורים על תוצאות של משחקי ספורט המתקיימים בישראל, בין קבוצות ישראליות".

(2) בהגדרת "מקום משחקים אסורים", בסופה יבוא "לרבות, אתר אינטרנט ישראלי כמשמעותו בסימן זה".

2. הוספת סעיף 228 אחרי סעיף 228 לחוק העיקרי, יבוא :

"אתרי אינטרנט 228.א. (א) הוראות סימן זה יחולו על אתר אינטרנט ישראלי.

(ב) המפרסם בישראל או באתר אינטרנט ישראלי, אתר אינטרנט או כתובת אלקטרונית של אתר אינטרנט – דינו מאסר שנה אחת או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2)".

¹ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
²ס"ח התשמ"ה, עמ' 216.

3. תיקון סעיף 229 – בסעיף 229(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא –
- ”(3) של אתר אינטרנט ישראלי, וכן לצוות על המספקים בישראל שירותי אחסון או שירותי העברת מידע לאתר אינטרנט, על חסימת אפשרות הגישה לאתר שהוצא לגביו צו לפי חוק זה.”
4. תיקון סעיף 231 – בסעיף 231 לחוק העיקרי, לאחר סעיף קטן (א), יבוא:
- ”(1א) היתר להגרלות או הימורים לפי סעיף זה, לאתרי אינטרנט, יותנה בנקיטת אמצעים סבירים למניעת הימורי קטינים.”
5. תיקון חוק כרטיסי חיוב – בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986,³ אחרי סעיף 15, יבוא:
- ”איסור 15א. (א) מנפיק לא ישלם לספק ביודעין, במישרין או בעקיפין, חיובים של לקוח בגין השתתפות במשחקים אסורים, לרבות משחקים באתר אינטרנט; עשה כן המנפיק, דינו קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (ב) לא יתקשר אדם, ביודעין, עם ספק לסליקת חיובים לזכותו, אם הספק עוסק בהצעת משחקים אסורים, לרבות באתר אינטרנט; עשה כן – דינו קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (ג) נעברה עבירה לפי סעיף זה בידי חבר בני אדם, יואשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או עובד מינהל בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעשתה שלא בידיעתו ושנקט באמצעים סבירים להבטחת שמירתו של סעיף זה.
- (ד) לענין סעיף זה ”אתר אינטרנט” ו”משחקים אסורים” – כמשמעותם בסעיף 224 לחוק העונשין, התשל”ז-1977.”
5. תיקון חוק איסור הלבנת הון – בחוק איסור הלבנת הון, התש”ס-2000,⁴ לאחר סעיף 3(א)(3), יבוא:
- ”(4) רכוש שמקורו בהימורים שנעשו, כולם או חלקם, בישראל, ולרבות במסגרת אתר אינטרנט כמשמעות המונח בסעיף 224 לחוק העונשין, התשל”ז-1967, ואין נפקא מינה אם מדובר בכספי השתתפות בהימורים או בכספי זכיות.”

³ס"ח התשמ"ו, עמ' 187.
⁴ס"ח התש"ס, עמ' 293.

דברי-הסבר

מטרת הצעת החוק היא להתמודד עם התופעה המדאיגה, המתרחבת והולכת, של הימורים בלתי חוקיים באמצעות האינטרנט. הרציונאל העומד בבסיסה של הצעת החוק נשאב מהכלל העתיק הקובע כי "לא עכברא גנב, אלא חורא גנב". לאמור, האשם העיקרי בביצוע העבירה אינו העבריין עצמו אלא התנאים הסביבתיים והאחרים המאפשרים את קיומה והמשכה של אותה פעילות עבריינית ומלכתחילה אף יצרו את הבסיס להתרחשותה של הפעילות האסורה.

האמצעי היעיל ביותר להתמודדות עם הפעילות העבריינית הנו שלילת "מרחב המחיה" או "סביבת העבודה הטבעית" של אותה פעילות עבריינית. הצעת החוק, נועדה לשלול את האפשרות ממפעילי האתרים האסורים להגיע לקהל לקוחותיהם (נפגעים) הפוטנציאלי ולאייץ את התמריץ הכלכלי הקיים כיום לאותם עבריינים, זאת באמצעות החלת החובות החוקיות על ספקי שירות לאותם אתרים שבלעדיהם הפעילות העבריינית אינה יכולה להתבצע.

הצורך בחקיקת החוק נובע ממספר שיקולים עיקריים:

1. מדובר בהימורים שלא זכו לאישור הגורמים המתאימים בישראל ואינם מפוקחים על ידי הרשויות המוסמכות ככאלה. אף מדובר בהימורים שלא ניתן לוודא את ההוגנות כלפי המשתתפים והאם מדובר בהימורים שאינם בגדר הונאה.

2. כאשר מדובר בהימורים המורשים בישראל, רווחי ההימורים מועברים לתמיכה במטרות ראויות בישראל ונתונות לפיקוח ציבורי. לעומת זאת, בהימורי אינטרנט, הרווחים הולכים לידיים פרטיות ומושקעים גם מחוץ למדינת ישראל.

3. חוסר הפיקוח על המשחקים שבאינטרנט, מביא לכך שלא ניתן לוודא שקטינים, שהם קהל פגיע במיוחד בנושא משחקי המזל, אינם משחקים במשחקים.

4. קיים קשר בין הימורים להלבנת הון כאשר מדובר בהימורים לא מפוקחים (כפי שהתברר לאחרונה בפשיטות על אוניות הימורים), הן מן ההיבט הכלכלי המאפשר הלבנת כספים שהושגו בדרכים בלתי כשרות באמצעות אותם אתרים, כביכול על ידי "זכייה" בהימור, והן מן ההיבט הפיסקאלי מאחר והרווחים המופקים על ידי בעלי האתרים, הנאמדים במאות מיליוני שקלים בשנה אינם מדווחים לרשויות המס ולא משולם בגינם מס. היבט זה מקבל משנה תוקף לאחר חקיקת החוק המחייב במס גם את הזוכים בהגרלה (חוקית) שרווחיהם אינם מדווחים על ידי מפעילי האתרים לרשויות המס כנדרש. כלומר, המדינה מפסידה, הן את מיסי ההכנסה של מפעיל האתר והן את מיסוי הרווח מהגרלה של המהמר.

5. הצעת החוק מתייחסת לאתרים המכוונים לתושבי ישראל, היינו אתרים בעברית, במטבע ישראלי או שאינם נוקטים – כמקובל ברחבי העולם – בפעולות על מנת למנוע הימורים של תושבי ישראל, כאשר ההימורים נעשים בישראל והכספים נגבים מתושבי ישראל, למטרות עלומות.

מן הראוי להדגיש כי ההצעה מתייחסת לפעילות המכוונת לישראל ולהסדיר פעולות (כגון פרסום וסליקת חיובים) המבוצעת בישראל. פעילות זו מצויה באופן מוחלט בישראל, וניתנת לפיקוח על ידי גורמי האכיפה בישראל. ההצעה נועדה ליצור מצב שבו מפעילי האתרים האסורים לא יוכלו לגבות תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי ישראליים או חברות סליקה ישראליות, מהלומה שאף עשויה להביא לסגירתם. בארצות הברית, למשל, גופי בנקאות גדולים מסרבים לסלוק שוברים שמקורם בהימורים ברשת האינטרנט.

6. מן הראוי לציין, כי אף בית המשפט העליון עמד לאחרונה על הצורך בהסדרת התחום הבעייתי של הימורים באינטרנט באמצעות חקיקה (ע"א 610/02 מפעל הפיס נ' לוטונט שניתן ביום 2.7.03) והצעה החוק עונה על צרכי השעה גם מבחינה זו.

7. כעניין של מדיניות, אין להרשות כי הפעלת אתר של הימורים אסורים באמצעות מחשב או שרת הממוקמים מחוץ לישראל, ישמשו כמגן מפני אחריות פלילית מאחר ועיקר הפעילות העסקית היא של מהמרים אזרחי ישראל ותושביה, זה ייעוד האתרים וזו גם תוצאתם.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ד בשבט התשס"ד – 16.2.2004